

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Busuioc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Busuioc
împotriva Larisei Busuioc (Brînză) cu privire la partajarea imobilului și averii
comune, și
acțiunea reconvențională înaintată de Larisa Busuioc (Brînză) împotriva
lui Igor Busuioc cu privire la partajarea averii comune,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017, prin care s-a
admis apelul declarat de Igor Busuioc cu modificată hotărârea Judecătoriei
Drochia din 30 martie 2016, în partea partajării automobilului,

c o n s t a t ă :

La 21 august 2014, reclamantul Igor Busuioc a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Larisei Busuioc (Brînză) cu privire la partajarea imobilului și
averii comune.

În motivarea acțiunii a invocat că, a înregistrat căsătoria cu Larisa Busuioc
(Brînză) la 23 octombrie 1997, la Primăria s. Țarigrad, r. Drochia. Din căsătorie s-
au născut doi copii, Artiom Busuioc și Cătălina Busuioc, care se află la
întreținerea Larisei Busuioc (Brînză).

Indică reclamantul că, căsătoria dintre părți a fost desfăcută conform
hotărârii Judecătoriei Drochia din 25 mai 2010.

A mai indicat că, pe parcursul vieții în comun cu Larisa Busuioc (Brînză)
au construit o casă de locuit individuală, construcții accesorii, garaj.

Solicită reclamantul partajarea averii comune între părți cu atribuirea
pentru fiecare a ½ cotă parte din bunurile imobile situate în s. Țarigrad, r. Drochia
și a terenurilor aferente, a bunurilor mobile, a banilor transferați și încasarea
cheltuielilor de judecată.

La 07 octombrie 2015, Larisa Busuioc (Brînză) a depus cerere
reconvențională solicitând atribuirea cotei părți din bunul imobil casa de locuit,
marcată în culoarea roșie, partea I, varianta I, conform raportului de constatare a
specialistului nr. 43 din 27 octombrie 2014, să-i fie defalcat ½ cotă parte, în
valoare de 17 964, 50 lei din costul automobilului de marca „Volkswagen Polo”,

și să fie respins ca neîntemeiată capătul de cerere cu privire la partajul bunurilor incluse în lista averii.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia din 30 martie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Busuioc împotriva Larisei Busuioc (Brînză) cu privire la partajarea imobilului și averii comune și acțiunea reconvențională înaintată de către Larisa Busuioc (Brînză) împotriva lui Igor Busuioc cu privire la partajul averii comune, au fost admise parțial. S-a atribuit în proprietatea lui Igor Busuioc $\frac{1}{2}$ cotă parte în natură în valoare de 23 972 lei, din bunul imobil număr cadastral 364214239, după varianta I, partea II marcată în albastru, situat în s. Țarigrad, r. Drochia, constituit din: camera nr. 1 locativă cu suprafața de 19,6 m², la costul de 6178 lei, camera nr. 7 locativă cu suprafața de 23,8 m², costul de 7502 lei. Construcții auxiliare: bucătărie de vară 02, lit. 1 cu suprafața de 32,9 m², costul de 5244 lei, garaj 03, lit. 2 cu suprafața de 21 m², costul de 3528 lei. S-a atribuit în proprietatea Larisei Busuioc (Brînză) $\frac{1}{2}$ cotă parte în natură în valoare de 23 155 lei din bunul imobil număr cadastral 364214239, după varianta 1, partea I marcată în roșu situat în s. Țarigrad, r. Drochia, constituit din: camera nr. 2 locativă cu suprafața de 12,9 m², costul de 4 066 lei, camera nr. 3 coridor cu suprafața de 14 m², costul de 4 413 lei, camera nr. 4 bucătărie cu suprafața de 11,7 m², costul de 3688 lei, camera nr. 5 baie cu suprafața de 5,3 m², costul de 1 671 lei, camera nr. 6 locativă cu suprafața de 16 m², costul de 5 041 lei. Construcții auxiliare: beci 04, lit. 3 cu suprafața de 12,6 m², costul de 1993 lei, teren cu suprafața 0,0673 ha costul de 1486 lei. Terenul cu suprafața 0,1361 ha costul de 3 006 lei, s-a lăsat în folosință comună. Părțile au fost obligate să efectueze următoarele lucrări: De închis ușa între camera 1 și camera 4, de închis ușa între camera nr. 3 și camera nr. 7, de deschis ușa între camera 1 și camera 7, de deschis ușa în camera 7. S-a încasat de la Igor Busuioc în beneficiul Larisei Busuioc (Brînză) suma de 817 lei, ceea ce reprezintă diferența până la valoarea ideală a părților atribuite în natură. S-a atribuit în proprietatea lui Igor Busuioc automobilul de model „Volkswagen Polo” cu număr de înmatriculare DR AN 442, cost total 35 329 lei. S-a încasat în beneficiul Larisei Busuioc $\frac{1}{2}$ cotă parte din costul automobilului în sumă de 17 964, 50 lei. În rest cerințele părților au fost respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 27 aprilie 2016, Igor Busuioc a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2017 s-a admis apelul declarat de Igor Busuioc, fiind modificată hotărârea Judecătorei Drochia din 30 martie 2016, în partea partajării automobilului după cum urmează: s-a atribuit în natură Larisei Busuioc automobilul de model „Volkswagen Polo” cu număr de înmatriculare DR AN 442, cost total de 35 329 lei și s-a încasat de la Larisa Busuioc (Brînză) în beneficiul lui Igor Busuioc $\frac{1}{2}$ parte din costul automobilului în sumă de 17 964, 50 lei. În rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

La 13 martie 2017, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 228, Vol. I).

La 19 aprilie 2017 Busuioc Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii inițiale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul din 19 aprilie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 16 februarie 2017, declarat în termen, în cazul în care recurentul a recepționat copia deciziei la 16 martie 2017, conform avizului de recepție (f.d.229, Vol. I)

Consideră recurentul că prima instanță și instanța de apel au admis încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept, nu au aplicat legea care trebuia aplicată și au interpretat prevederile legii în mod eronat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 08 iunie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea admisibilității recursului, Larisa Busuioc (Brînză) nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și expună opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Igor Busuioc, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Igor Busuioc, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Igor Busuioc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat